

zal toegeven dat zijn oordeel over de proefneming anders moet luiden: de term *schending* van het ethisch beginsel, en de uitspraak, dat de patiënt bij de behandeling *niet veilig* zou zijn, reeds niet te verantwoorden bij de verkeerde voorstelling, die hij zich van dit onderzoek heeft gemaakt, zal hij dan wel niet willen herhalen. Had Prof. ZWAARDEMAKER de gegevens bezeten om over de ethische zijde der proefneming een meening te vormen, hij zou geloof ik de pen in het geheel niet hebben opgenomen. Want het kleine verschil in opvatting omtrent de medische handelwijze, dat in casu tusschen ons bestaat zal ongetwijfeld door niemand hoog worden getaxeerd.

Leiden, 28 Febr. 1904.

W. KOSTER GZ.N.

Geachte Collega!

Ik verheug mij over de verkregen overeenstemming. Mijnerzijds had ik, en velen met mij, alleen bezwaar tegen een *vergelijkende* proef, onafhankelijk van het individueele belang van den patiënt. Wij verkeerden, kennelijk ten onrechte, in de meening, dat dit uw bedoeling was.

Geloof mij hoogachtend

Uw Dw.

Utrecht, 2 Maart 1904.

H. ZWAARDEMAKER.

De discussie over dit onderwerp is nu gesloten.

Redactie.

V O L K S S A N A T O R I A.

Dat heet ik nu nog eens zich ergens afmaken! De heer HAENTJENS zegt iets wat toch eigenlijk een heel leelijke beschuldiging is en als men hem naar bewijzen vraagt, zet hij een deftig gezicht en antwoordt: Bewijzen? Daar denk ik niet aan. Mijn bronnen wensch ik niet te noemen. Maar daar is een ander, die behandelt de zaak veel aardiger. Doe dat ook en kom zelf eens met uw stukken hier, dan zullen wij verder zien.

Maar dat is nu juist wat ik niet wensch. Het was van oudsher een goede gewoonte, dat iemand, die een ander van iets beschuldigde, dat deed met alle bewijzen er bij, opdat ieder aanstonds zijn bewering zou kunnen controleren. De zaak om te draaien en van dien ander bewijzen te vragen, schijnt mij wat al te nieuwerwetsch.

De bewering van den heer HAENTJENS blijft dus staan als een beschuldiging in de lucht, zonder een zweem van bewijs. Dat is het wat ik maar even wilde constateeren: dan weten de lezers waaraan zij zich te houden hebben.

M. W. PIJNAPPEL.

Zwolle, 29 Februari 1904.

Ook over dit onderwerp kan de discussie nu gesloten worden.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officieele verslagen, enz.

De *Nederlandsche Staatscourant* n°. 50 van Zondag 28 Februari 1904 bevat het verslag aan den Minister van Binnenlandsche Zaken der werkzaamheden gedurende het jaar 1903 van de Pharmacoepie-Commissie.